

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3312/2021
07.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Божидара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Производња и сервис вага и уређаја за паковање „G&G МРВ“ д.о.о. Нови Сад, са седиштем у Новом Саду, чији је пуномоћник Александар Ковач, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1637/18 од 23.02.2021. године, у седници одржаној 07.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1637/18 од 23.02.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10432/2015 од 29.01.2018. године, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу исплати износ од 272.663,00 динара, са законском затезном каматом, како је изреком наведено, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Виши суд у Новом Саду је пресудом Гж 1637/18 од 23.02.2021. године, преиначио првостепену пресуду тако што је усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да тужиоцу исплати износ од 272.663,00 динара, са законском затезном каматом, како је изреком наведено, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.506,32 динара, док је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка одбијен. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 40.708,00 динара,

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији тужене. Имајући у виду стање у спису, ради се о спору ради дуга. Наиме, спор ради дуга, као у конкретном случају, решава се зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, односно зависи од чињеница утврђених у сваком конкретном случају, те се не ради о правном питању које је потребно размотрити ради уједначавања судске праксе, односно правном питању од општег интереса и питању у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, сагласно члану 404. став 2. наведеног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном одлуком је одлучено о тужбеном захтеву чија је вредност предмета спора 272.663,00 динара, постављеном у тужби од 17.11.2015. године, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић